**Република Србија**
**АПЕЛАЦИОНИ**
**СУД У БЕОГРАДУ**
**Гж3 548/24**
**31.10.2024. године**
**Б е о г р а д**

**У И М Е Н А Р О Д А**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ**, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Татјане Обренчевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа адвокат Стефан Здравковић из Београда, ул. Војводе Степе 204, улаз 2, локал бр. 6, против туженог "Ringier Serbia" доо из Београда, Косовска 10, као издавача, ББ и ВВ као одговорних уредника медија "Блиц", об на адреси издавача, које све заступа адвокат Душан Стојковић из Београда, Његошева 28а, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној на пресуду Вишег суда у Београду П3. 557/22 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 31.10.2024. године, донео је

**П Р Е С У Д У**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П3. 557/22 од 04.04.2024. године у делу става другог којим је одбијен захтев за накнаду штете у односу на туженог ВВ и у ставу четвртом изреке.

**УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду П3. 557/22 од 04.04.2024. године у преосталом делу става другог и ставовима трећем и петом изреке и предмет у тим деловима **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

**О б р а з л о ж е њ е**

Ставом првим побијане пресуде је дозвољено субјективно преиначење тужбе. Ставом другим је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужени издавач и одговорни уредник обавежу да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због повреде части и угледа солидарно плате 200.000,00 динара са припадајућом каматом. Ставом трећим је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужени ВВ као одговорни уредник медија "Блиц" обавеже да објави увод и изреку пресуде у истом медију. Ставом четвртим је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се тужени ВВ као одговорни уредник медија "Блиц" обавеже да са портала "Блиц" уклони текст под насловом "Пале и ... и ... откривен и ценовник: Праве оргије за бизнисмене и спортисте". Ставом петим тужилац је обавезан да туженицима плати

парничне трошкове од 141.900,00 динара.

Тужилац је благовремено изјавио жалбу на ову пресуду у делу у којем није успео у спору из свих разлога предвиђених у члану 373 став 1 ЗПП. Туженици су поднели одговор на жалбу и обе странке су тражиле трошкове другостепеног поступка.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386 ЗПП и одлучио као у изреци из ових разлога.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности. Одлука из става четвртог и става другог у делу у којем се односи на туженог ВВ нема ни битну повреду из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју се указује жалбом, јер је довољно образложена, непротивречна и нема друге недостатке због којих њена правилност не би могла да се испита.

Према утврђеном чињеничном стању у интернет издању медија “Блиц” од ... године је објављен чланак под насловом “Пале и ... и ..., откривени ценовник: праве оргије за бизнисмене и спортисте”. Према ипресуму приложеном уз одговор на тужбу главни уредник и уреднички директор дигиталних издања “Блица” је ГГ, према подацима из регистра медија под регистарским бројем НВ 000094 као одговорни уредник медија “Блиц” је био регистрован ББ. Овај податак је промењен 02.12.2022. године тако што је уместо ББ уписан ВВ кога је тужилац поднеском од 19.10.2023. године означио као новог одговорног уредника. Према подацима из АПР регистра медија под регистарским бројем ИН 001431 је уписан медиј “Блиц РС” као самосталан електронски медиј, као датум регистрације је означен 26.06.2024. године, а одговорни уредник је ГГ. Из јавно доступних регистарских података несумњиво произлази да у време објављивања спорних информација тужени ВВ није био одговорни уредник штампаног ни електронског издања медија “Блиц”, па самим тим није ни могао да учествује у објављивању информација поводом којих је тражена накнада штете.

По одредби из члана 113 Закона о јавном информисању и медијима који је важио на дан објављивања спорних информација одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем недопуштених информација ако се докаже да је штета настала његовом кривицом из чега следи да за штету одговара уредник чијом је штетном радњом проузрокована штета, а то је лице која има статус одговорног уредника у време објављивања информације. Одговорност за накнаду штете по закону не прелази на каснијег уредника па је ставом другим побијане пресуде правилно одбијен захтев за накнаду штете у односу на овог туженика.

Чланак од ... године, садржине детаљно наведене у првостепеној пресуди извештава о полицијској акцији у којој је приведено више лица осумњичених за проституцију или подвођење. За тужиоца и ...је наведено да дуже време живе заједно у љубавној заједници, да су присни са приведеним ... и да су им уговарали састанке са клијентима, затим да је тужилац познати ..., а ... је познат у ... круговима јер је радио

као ...

Судска заштита је тражена у вези са објављивањем нетачне информације да тужилац дуже време живи у љубавној заједници са ... Чланак се односи у претежном делу на трећа лица која нису странке у поступку и нема основа да се само због исказа на који се односи тужбени захтев уклања цео текст из медија и због тога је одлука из става четвртог побијане пресуде правилна.

Одлука из става другог у односу на издавача је донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју се указује жалбом и која не може да се отклони без нове главне расправе пред првостепеним судом. Из образложења пресуде произлази да је суд о овом захтеву решавао применом члана 80, 81, 82, 83 и 117 Закона о јавном информисању и медијима. Исказ да тужилац дуже време живи у љубавној заједници са другом особом јесте информација из приватног живота и она се чак и ако је тачна не би смела објављивати без тужиочевог пристанка, осим изузетака предвиђених одредбом из члана 82 истог закона. Тужилац није јавна личност па с обзиром на тему текста интерес јавности за објављивање такве чињенице не би био претежан у односу на законом заштићено право тужиоца да се поштује његова приватност, али накнада штете није тражена због повреде права на приватност већ  због повреде части, угледа и достојанства објављивањем нетачне информације, па је спорни однос требало решавати применом члана 9 у вези члана 112 став 1 Закона о јавном информисању и медијима.

Тужилац тврди да су његова права личности повређена изношењем неистините чињенице да дуже време живи у истополној заједници због чега се суочио са огромном љубопитљивошћу околине, неповерењем породице, пријатеља и људи из ближег окружења и да га је девојка са којом је био у вези напустила. Тачно је запажање првостепеног суда да је објављивањем одговора на информацију штета могла да се ублажи и да тужилац није користио то средство, али објављивање одговора није зависило искључиво од тужиоца већ и од одлуке уредника, неизвесно је да ли би одговор био објављен, па коришћење наведеног средства није околност на основу које би право на накнаду штете могло да се искључи. Тужиочев исказ  указује на постојање душевног бола јер се суочио са измењеним понашањем околине према њему, па схватање првостепеног суда да није наступио психички бол који би оправдао досуђење новчане сатисфакције, као последица повреде није прихватљиво.

Сама чињеница да је дошло до повреде права личности недопуштеном информацијом би била довољна за закључак о постојању психичког бола, а коришћење или пропуштање других средстава заштите би била околност од утицаја на износ накнаде.

Из образложења није јасно шта је суд утврдио у вези истинитости или неистинитости спорне информације дужности медија из члана 9 Закона о јавном информисању и медијима, да се њена подударност са стварношћу пре објављивања провери са примереном пажњом, па због тога правилност пресуде за сада не може да се испита.

Потребно је да суд у даљем поступку отклони овај недостатак, да утврди да ли је спорна информација тачна или неистинита и да одговорност туженог издавача оцени у односу на члан 9 Закона о јавном информисању и медијима.

Захтев за објављивање увода и изреке пресуде из става трећег зависи од одлуке о захтеву за накнаду штете па је првостепена пресуда из тог разлога укинута у овом делу. Решење о парничним трошковима је укинуто јер зависи од исхода спора.

Из наведених разлога на основу члана 390 и 391 став 1 ЗПП је одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија**
**Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић